

[Breckmann]

fiskeriet, der nu anbefales, ville være ensbetydende med, at den danske regering fik besked på at nedlægge og lukke samtlige danske fabrikker, samtlige danske landbrug og alle danske servicevirksomheder. Så enkelt er det. Det er i korthed de kår, vi har fået stukket ud.

Jeg håber, at det foreslåede fiskestop og dermed funktionsstop for Færøerne får nogle i regeringen til at vågne øjeblikkelig og indse, hvilken selvmordskurs Færøerne er blevet tvunget ind på af danske og færøske magtsyge bureaukrater. For jeg tror trods alt, at politikerne har handlet i god mening, men at de elendige forudsætninger, som bureaukrater har for at udfylde deres job, har været den virkelige årsag til skaderne.

Hvis ikke der løses op for færøsk fiskeri her og nu, må statskassen overtage landskassens funktioner fra i morgen. Så enkelt er det.

Folkeflokken foreslog i Lagtinget i sidste uge et samlingslandsstyre, så snart valget var udskrevet til den tidligst mulige dato, den 7. juli. Men forslaget blev mærkeligt nok vraget af Sambandspartiet, som dermed har afskåret de borgerlige partier fra at få indflydelse på den socialistiske politik, der nu føres af et forretningsministerium, hvis landsstyremænd undskylder deres handlingslammelse med Lagtingets hjemsendelse.

Fiskestoppet sker just nu, hvor der ikke kan fiskes gråsej, uden at bifangstkvoterne overskrides på grund af så store forekomster af torsk og kuller, som ikke er set i mands minde. Overfiskning har vist sig at være af underordnet betydning for fangsternes nedgang omkring 1990, men det argument om overfiskning skulle vel misbruges politisk af bureaukratiet og politikere til først at knække og siden tilrane sig kontrol over vort hovederhverv. Sådan må det vel gå, når det danske og færøske bureaukrati får mere magt end fiskerne over dette for os kritiske erhverv. Det er dog ufatteligt, hvad socialismen i alle dens udfoldelser kan ødelægge i et samfund.

Nu har min færøske kollega harceleret over, at økofascismen har scoret points i regeringens politik over for hvalfangstkommissionen; det er bare en konstatering. Det betragter jeg selvfølgelig som et nationalt problem for Færøerne, men det problem har så sandelig sin årsag i et internt problem i det Socialdemokrati, der nødvendigvis må splittes på længere sigt på grund af økolobbyens styrke.

Den bankfusion, der lige er foregået, var også en fordækt idé fra dansk bankside, der først og fremmest havde som formål at læsse Den Danske Banks truende og selvforskyldte tab over på de færøske skatteydere, og Monopolbanken, der nu er opstået, afvikler under dansk ledelse i fuld fart det færøske samfund. Bankens udlån er nu kommet ned på ca. 2,3 mia. kr., hvad der er en tredjedel af det, det var for to år siden. Indlånene er drattet ned på ca. 3,7 mia. kr., dvs. at udlånsprocenten er helt nede på godt 60 pct. Ca. 1,5 mia. kr. af den færøske udlandsgæld ligger altså godt gemt i københavnske pengetanke og mangler i den færøske cirkulation efter krav fra Finanstilsynet, der fik lov til at smadre Færøerne i tre omgange.

Da folketingsvalget kan komme før næste åbningsdebat i oktober, vil jeg herfra benytte lejligheden nu til at takke de to regeringer, der har siddet i denne valgperiode, for den velvilje, som man har vist Færøerne i forsøget på at omfinansiere vores medtagne økonomi. Desværre har der været et element af bjørnetjeneste i denne velvilje. Lånebetingelserne har gjort stor skade på det færøske samfund og har sin årsag i politisk vanetænkning omkring socioøkonomisk skattepolitik.

Lad mig til slut prøve at foreslå nogle foranstaltninger, der er forudsætningen for, at vi færinger overhovedet skal overleve som selvstændigt folk med en selvstændig økonomi på Færøerne. Selv om den socialistiske regering nu står på falderebet og måske ikke vil overleve efteråret, og selv om den ikke vil være i stand til at undsætte Færøerne og være med til en genforhandling af en ny aftale, vil min appel forståeligt nok være rettet til begge sider her i salen.

For det første må det private og offentlige omkostningsniveauet sænkes. Nøglen hertil er først og fremmest en skattesænkning – helst ned til ca. 30 pct. bruttoskat fra først til sidst tjente krone med et bundfradrag til fordel for lavindkomsterne. Vi må forøge realindkomsten, især den udbetalte løn efter bruttoskat, med en højere købekraft til følge for alle grupper, og det opnås bedst ved, at lønmodtageren som sagt altid ejer 70 øre igen efter hver tjent krone.

Vores momsordning må revideres med det formål at øge aktiviteten og få flere folk i arbej-